

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGEDI. Szerkesztőség: Somogy uccá 22. I. em. Telefon: 23-33. - Kiadóhivatal, közlőkönyvtár és jegyiroda: Aradi uccá 8. Telefon: 13-06. - Nyomda: Lővő Lipót uccá 19. Telefon: 26-34. Távirati és levélcím Délmagyarország Szeged.

Szombat, 1931 október 24

Ara 16 fillér²⁴².

VII. évfolyam, 24. szám

ELŐFIZETÉS: Havonta helyben 3.20, vidéken és Budapesten 3.60, külföldön 6.40 pengő. - Egyes szám ára hétköznapi 16, vasár- és ünnepnap 24 fill. Hirdetések felvétele tartja szerinti. Megjelentek hétfő kivételével naponta reggel

Beszédminta szegedi jobboldali közgyűlési szónokok számára

A kormány elhatározta, hogy november 4-ére összehívja a képviselőházat. A szegedi közgyűlés többsége a minap leszavazta azt az indítványt, mely a képviselőház összehívását sürgette. A Délmagyarországnak nemcsak baloldali, hanem jobboldali meggyőződésű olvasói is vannak s nekünk nemcsak az a kötelességünk, hogy felvilágosítsuk, hanem az is, hogy ki is szolgáljuk őket. A szegedi közgyűlés jobboldali többsége minden indítványt leszavaz, amit a baloldaltól terjesztenek elő. Ha egyszer a baloldaltól annak kimondását indítványozná, hogy *kétszer kétfő négy*, a jobboldal azt is leszavazná. Az alábbiakban megírjuk azt a beszédet, amit a jobboldal hivatalos szónoka ennek az indítványnak tárgyalásánál elmondana. Az alábbi beszédet, — mélyen tisztelt jobboldali szónok urak, — méltóztasson kivágni és eltenni, minden alkalomra, tekintet nélkül a tárgyra, megfelelő s felmenti önmagát a rögtönzött beszédre való fáradságos előkészület gondjaitól.

Mélyen tisztelt közgyűlés, a magyar nemzeti eszme képviselőjében veszem fel azt a keztyűt, amit az indítványozó bizottsági tag ur elénk dobott. Nincs senki ebben a teremben, aki nem akarná a nemzeti erő egysítését, de azt megkövetelhetjük, hogy nem a rombolás és nem a nemzetközi törekvések szolgálatába állítsuk az egyesítendő erőket. Jól emlékszünk arra, mélyen tisztelt közgyűlés, hogy mi volt ebben az országban 1918-ban és 1919-ben. S ha elhangzanak ebben a teremben indítványok, melyeknek burkolt célja az, hogy visszahozzák ezeket a rettenetes időket, visszahozzák a parlamenti pincét és visszahozzák a Batthyány-palota kinzóterméit, akkor nekünk egy emberként kötelességünk a veszélyeztetett nemzeti érdek eltiport zászlaját a kezünkbe venni.

Mit akar most ez az indítvány? Egy matematikai állítás leple alatt ide telepíteni nemzetközi meggyőződéseket. Mi elhiszük, hogy amit az indítványozó ur mond, az igaz Párisban, igaz Londonban s talán még Zanzibárban is így igaz. De ami *nekik* igazság, az *nekünk* nem lehet az. Ha valamit igaznak tartanak azok, akik ezt az országot megcsontították, akkor nekünk ezer okunk van rá, hogy azt ne tartsuk igazságnak. Ha nekik a trianoni szerződés igazság, ha nekik az igazság, hogy ezt a szerencsétlen népet, amelyik a maga vérével s a maga áldozataival az európai civilizációt védte meg a török félhold ellen, megrabolják és kifosszák, akkor nekünk óvakodni kell az ő igazságaiktól. (Zugó taps.) Mi nem taníthatjuk arra a mi gyermekeinket, amire az angol, vagy a francia szülők nevelik jólétben és gazdagságban a maguk gyerekeit, a magyar iskolák tanterve nem igazodhatik a francia, angol, vagy amerikai igazsághoz. Mi tiltakozunk az ellen, hogy a mi iskolánkban ugyanazt tanítsák, amire a bukaresti iskolákban tanítják az oláh s a prágai iskolában oktatják a cseh gyerekeket. Amíg bennünk szív van s amíg a Teremtőnk jóságából lélekzeni tudunk, mindig tiltakozni fogunk az ellen, hogy a magyar iskolákban a nemzetközi tudomány szállást csináljon idegen érdekek és idegen igazságok számára. (Megszűnő nem akaró taps.)

Ez az indítvány, a nemzeti értékek lebecsü-

lése, ez az indítvány közel jár a nemzetgyalázáshoz. (Ugy van, ugy van.) Mert ha kétszer két tő négy tő, ha kétszer két bolsevik négy bolsevik, akkor legalább kétszer két magyar legalább tízezer magyar. (Zajos derűtség s meg-megújuló taps.) Bennünket ne vegyenek úgy számba, mint ahogy számbavehetik a rácot, vagy az olájt. A magyarság kultúrájának nevében is vétőt kell mondani az ilyen törekvéseknek, melyek — nem mondom — alkalmasak lehetnek arra, hogy uniformizálják a világot, de akkor alkalmasak lesznek arra is, hogy kiöljék a világból mindazt, ami külön magyar íz, külön magyar illat, külön magyar levegő és külön magyar fájdalom. (Zajos taps.)

A magyar őserőt idegen arcok és idegen gondolatok bosszanthatták sokáig büntetlenül. De a magyar őserő, amelyik éppen ereje tudatában nemesen fékezte magát, egyszer mégis a talpára áll s lesújt azokra, akik idegen gondolatok és nemzetközi igazságok maszkjába akarják öltöztetni tragikusan turáni orcáját. A magyarság őserője az a szent vitalitás, amit ez a kálváriás nép magával hozott az Etlközéből, amit magával cipelt nyugati kalandozásain, amit töröktől és tatártól szívének kincsházájában őrzött meg s ami ezt a nemzetet talpra állította akkor is, ami-

kor az egész világgal szembenállva hatulról szúrták le gonosz gyermekei. (Ugy van, ugy van.) Hát most mi azt mondjuk (itt háromszor rá kell csapni az asztalra), elég volt! Elég volt ezekből a törekvésekből s elég volt azokból is, akik ezeknek a törekvéseknek hangot adnak. (Taps.) Nem uraim, a szegedi városházán nem lesz többet vörös lobogó. Vegyék már egyszer tudomásul az urak, hogy ez a város a nemzeti eszmék szolgálatába szegődött s soha nem lesz hűtelen azokhoz a kötelességekhez, amikkel ez a szolgálat jár. A prágai igazságokkal, a belgrádi igazságokkal, a bukaresti igazságokkal menjenek az urak Prágába, Belgrádba, vagy Bukarestbe. (Zugó taps.) A nemzeti becsület nevében tiltakozunk az indítvány ellen s amíg áll Buda, áll Tokaj s él a magyar becsület, addig a nemzeti őserőnek méltatlan szavaimon keresztül történő megnyilatkozása mindig erősebb lesz, mint az urak országrontó, országot tomboló törekvései. (Éljenzés, taps, viharos, szűnő nem akaró taps. A szónok »számos üdvözlések« garantálva.)

Ezután a közgyűlés 93 szavazattal 17 ellen elvetette azt az indítványt, mely annak kimondását kérte, hogy *kétszer kétfő az négy*. A most közölt beszédet a szerzői jog nem védi, minden alkalomra változtatás nélkül megfelelő, méltóztassanak nyugodtan felhasználni.

A népszövetségi delegáció elutazott Budapestről

„Nem lesz újabb létszámcsökkentés” — mondják illetékes helyen

Budapest, október 23. A népszövetségi delegáció és a pénzügyi bizottság tagjai munkájuk befejeztével elutaztak Budapestről, egyedül Tylor maradt Budapesten a még hátralévő adminisztrációs munka elvégzésére.

Illetékes helyről közlik, hogy egyes lapok találgatásokat közölnek a Népszövetség pénzügyi bizottságának jelentésével kapcsolatban és tudatolják nagyrányu csökkentését és újabb

további nagyrányu csökkentését és újabb tisztviselői létszámcsökkentést követelnének. Tisztviselői létszámcsökkentést követelnének, személyzeti redukció nem fog bekövetkezni, mert egy ilyen lépés súlyos gazdasági és szociális költségvetés keretei a lehető legcsekélyebb kormány mindent elkövet arra nézve, hogy a költségvetés keretei a lehető legcsekélyebb redukáltassanak.

Popovics és Teleszky Bécsbe utaztak

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Popovics Sándor, a Nemzeti Bank kormányzója és Teleszky János pénteken délután Bécsbe utaztak. Teleszky hétfőn ismét visszaérkezik Budapestre és résztvesz a 6-os bizottság ülésén, amelyen megszövegezik a bizottság-

nak a különböző minisztériumokban végzett munkálatairól szóló jelentést.

Popovics Sándor Bécsből Baselbe utazik, ahol tárgyalni fog a Nemzetközi Fizetések Bank vezetésével.

Megkezdődött Laval és Hoover tanácskozása

Newyork, október 23. Stimson amerikai külügyi államtitkár Laval francia miniszterelnököt Newyorkból Washingtonba kísérte. A két államférfi a négy óra hosszat tartó ut alatt hosszas tanácskozást folytatott. Laval kijelentette, hogy a tényekre vonatkozóan alaposan fel van készülve, de nem jött határozott programmal. Washingtonba való megérkezése után Laval rövid látogatást tett Hoover elnök-nél, majd átköltözött a Fehér Házba. A rész-

letes megbeszélések megkezdődtek. Az első tárgyalásokról még nem adtak ki közlést.

Párisból jelentik: A lapok általában helyeslik azt a nyilatkozatot, amelyet Laval Newyorkban a francia közvélemény képviselőjében a leszerelés kérdésében tett. A *Petit Journal* azt írja, hogy a mostani fogadtatás nem volt olyan lelkes, mint amilyenben a háborút követő években részesítette Newyork Franciaország képviselőit. Ezen nincs mit csudál-